

Epistola Pauli

Postilla fratris Nicolai de lyra super epistolam Pauli ad hebreos: incipit feliciter: et primo, p. b. m.

Olim venerit quod perfectum est euacabitur quod ex parte est: prima ad Corintheos. In primis ecclesia illi qui de iudaismo conuertebantur ad fidem Christi zelabantur et indiscrētē p. lege moysi mouebāt q. scribitur in libro Act. apostolorum. In quo quidem libro tertius historia nascentis ecclesie: ut dicit berymon⁹ in epistola ad Paulinū: ibi. n. xxi. ca. introducuntur verba beati Jacobi loquentis ad Paulum apostolum de zelo puerorum ad fidem Christi p. lege moysi sic dicentes: Tides frater quod milia sunt in iudeis qui crediderūt christo et omnes sunt emulatores legis t. Et intantum p. lege moysi zelabantur q. dicebant necessariū ad salutem ipsam obseruari: ut haberetur Actuum. xv. quidam descendentes de iudea s. in antiochiaz vbi erat ecclesia fideliū inchoata: dicebant fratres quia nisi circuncidamini fūm moysi: Moysi non potestis salvi fieri. inde exīt fuit heres nazareorum dicentium: obseruantiam omnium legalium esse necessariam ad salutem: ut dicit Augustinus de hereticis. Paulus igitur a deo vocatus non solus in terris p. inspirationem sicut ceteri apostoli: sed etiam in celis per apertam visionem rapta: sicut scribit Augustinus ad Paulinum de videndo deum: videns hoc esse contra veritatem evangeli⁹ scripsit hanc epistolam hebreis ad Christi fidem conuersis: in ea manifeste ostendens imperfectiōne legis respectu evangeli⁹: et per sequens eius cessationē in tempore perfectionis quod est tempus Christi. Et ex his patet q. ista epistola inter epistolam pauli prima est in ordine doctrine licet sic ultima scribendo tempore: quod per duas ex duabus. Primo ex modo scribendi: quia hanc epistolam scripsit apostolus hebreis ut magis videbitur infra scriptura aut hebraica antiquior est inter omnes fūm q. dicit Psido. s. Atq. vnde et aliae litterae teriuantur ab hebraicis et q̄stum ad sonum et q̄stum ad nominationem: quod patet de literis grecis. prima enim litera hebraica dicitur Aleph: secunda Beth: prima in grecō dicitur alpha: secunda beta: et sic de alijs saltē in plurib⁹. vnde patet q. littere grecē sunt teriuatae ab hebraicis: et nō est dubium q. latine teriuata sunt a grecis: sicut idioma Iustinus ab idiomata grecō: et sic patet propositum. secundo hoc patet ex sententia quia in hac epistola veritas legis evangelicē et eius perfectio ostenditur in alijs autem epistolis paulus apostolus ad obseruantiam evangeli⁹ fidibus horat: prius est autē legis veritatem agnoscere q. ipam veritatem obsernare: patet igitur q. hec epistola prior ē ordine doctrine. In verbo igitur presumpto tria designantur ad evidētiaz bui⁹ us ep̄le: primum est inperfectio legis mosaice: secunduz est perfectio legis evangelicē: tertium est ordo triusq. primum tangit cum dicit quod ex parte est: secundum cum dicitur quod perfectum est: tertium cum dicitur venerit et euacabitur: quia adiumentum euangelio lex euacabitur ut magis videbitur in sequentibus. Primo igitur in verbo presumpto tangit imperfectio mosaice legis cum dicitur: Quod ex parte est: pars enim habet rationes imperfecti: sicut p. opositum totum habet rationes perfecti: fūm q. dicit. iii. p. b. s. i. r. Totum et perfectum idem sunt et ideo inperfectio legis mosaice bene designatur cum dicitur: Ex parte. Ad cuius evidētiam notandum q. in lege diuinā occurruunt tria consideranda: primum est fides enīus dei quoq. est quid primum ad susceptionē enīus legis diuinē: quia per fidem populus adunatur cui lex datur: quia lex non datur nisi populo aliquo modo admittatur. secundum est: ipsa lex vel corpus legis: quod distinet in ipsius mandatis vel monitis. tertium est eius finis: finis autē legis diuinē est beatitudine eterna: sicut finis legis politice et humanae est felicitas politica. In istis tribus lex mosaice inuenit inperfecta: quod patet de primo: videlicet de fide: q. licet in illa lege fuerit noticia aliqualis enīus dei: et etiam Christi in quodam generali: tamen non sicut ibi noticia ex-

plicita trinitatis personarum in unitate essentiæ nec per consequens incarnationis: culus ratio est quia sicut cognitio naturalis procedit de imperfecto ad perfectum: ve dicit. i. p. b. s. i. r. Unde pueri vocant primo omnes viros patres et oīes feminas matres: postea distinguuntur unumquodq. ita similiter supernaturalis cognitio minor fuit in veteri lege q̄ in noua: in qua per Christum veritas lucide est reuelata: ppter quod dicit salvator Iohannes. xvii. Datus manifestauit nomen suum hominibus quas dedisti mihi t. In signum bui⁹ Moyles loquebatur ad populum relata facie: ut habeat Eccl. xxi. Quia mysteria fidei nostre erant figuris et enigmatis relata: ppter quod patres veteris testamenti poterant dicere q. illud quod scribitur. i. Corin. xxi. Et parte cognoscimus et ex parte p. b. s. i. r. Si militer lex mosaica fuit imperfecta q̄cum ad secundum: quod est legis corpus sive mandata ipsius. Ad cuius evidentiam considerandum: q. mandata legis in tria distinguuntur genera: quia quedam sunt precepta moralia: cuiusmodi sunt illa que sunt de dictamine rationis: etiam si nulla lex esset lex posita: sicut ē illud mandatum quod scribitur exodi. xx. Honora patrem et matrem t. s. ille illud quod p. modum monitionis scribitur Exodi. xxi. Malificos no patiaris vivere. Sed modus mortis et q. lapidetur vel decapitentur: binusmodi pertinent ad determinationem legis: determinat in judicialibus preceptis. Quedam autem sunt ceremonialia et sunt determinationes moralium preceptorum in ordine ad deum: sicut de dictamine rationis naturalis est: q. malefici moriantur: ppter quod preceptum illud morale est quod habetur Exodi. xxi. Maleficos no patiaris vivere. Sed modus mortis et q. lapidetur vel decapitentur: binusmodi pertinent ad determinationem legis: determinat in iuris civilibus preceptis. Quedam autem sunt ceremonialia et sunt determinationes moralium preceptorum in ordine ad deum: sicut de dictamine rationis naturalis est: q. deus honoratur: et ideo datur de hoc preceptum morale exodi. xx. Memento et diem sabbati sanctifices. Nodus tamen honordi teum: et talia vel talis sacrificia vel talibus temporibus et būi⁹ modi. pertinet ad determinationem legis: ut hoc determinatur in ceremonialibus preceptis: ppter quod preceptum Exodi. xxix. Memento et diem sabbati sanctifices. q̄stum ad determinationem temporis. s. die sabbati ceremonialis est: morale autē in q̄stum ibi precipit q. homo vacet diuinus. Hā autem tria predicta genera preceptorum in lege moysi furentur imperfecta. Et hoc declarat homo de moralibus preceptis dupli ratione. Prima ratio est ista quia moralia precepta in lege moysi ordinabat actus boni⁹ exterioriorum: ppter quod apostolus in ep̄la ad romam. iii. vocat legē moysi legem factōrum de actibus autem interioribus in quibus principali⁹ p̄sistit bonus moris nubil ordinabat aut parum. Sed contra hoc videtur esse illud quod habetur Exod. xx. vbi cupiscentia prohibetur. Non cupisces vices p. timi tū t. Dicendum est fūm antiquis doctores q. talis concupiscentia nō prohibetur in q̄stum est omnino latens in cordedē prot. primum probat exterior p. aliqua signa: ut per verba scurrilia tacit⁹ et oscula et būi⁹ modi: et ideo sic exponunt: Nō concupisces. i. signa concupiscentis non facias. Unde philip. iii. dicit gloria. q. lex vetus. p. b. s. i. r. cupiscentia probabitur. Vici fūm alios dicendum: q. h̄ lex vetus. p. b. s. i. r. cupiscentia animi latente: hoc tamē erat in paucis. s. in mebia et furto. Secundum in istis in sufficiētē probabitur concupiscentiam quia non pumebat transgressores: et sic patet q. lex mosaica insufficiētē ordinabat actus interiorēs in sufficiētē ordinabat: sicut Exod. xxiii. vbi dicitur: Non fecerabis fratri tuo ad usuram pecuniam nec fruges: nec aliquam aliam rem: sed alieno. Ibi enim permititur usura cum extraneis personis: quod est illicitum: et contra dictamen recte rois. similiter Exod.

Ad hebreos

trum. permititur viro dare vtori libellum repudij et ex causa indebitarende ibide dicitur. Si accepterit homo uxorem et odio habet eam et non inuenit gratias in oculis eius, ppter aliquam feditatez scribet libellum repudij et dabit in manu eius et dimittet in domo sua. in diuisibilites autem coniugum per totam uslam est de dictamine rationis naturalis: ut als declarau supra **Mat.** Et sic patet qd lex vetus imperfecta fuit in moralibus: ppter hanc autem imperfectionem lex mosaica dicitur pedagogus noster. **Gal.** iii. i. Regula puerorum et imperfectorum: in quibus non queritur perfectio interior: licet ab exterioribus in honestis timore discipline reprimuntur et in exterioribus actibus multa eis permittuntur quem non pmitterentur viris perfectis: propter quod Augustinus libro de spiritu et litera expones illud. **iij.** **Corinth.** iii. Litera occidit te. dicit hoc ee intelligendum non tantum de ceremonialibus: sed de moralibus veteris legis: quia scilicet non prohibebant aliqua que de se sunt morosiora: ut patet ex predictis. ppter quod dicitur ad **Roma.** iii. Et operibus legis non iustificatur omnis cardo. Secundo ostenditur qd ceremonia fuerint imperfecta. Ad cuius evidentiā considerandū et ceremonie veteris legis sunt in quadriplici differentia: quedam pttinent ad sacramenta: quedam ad sacrificia: quedam ad obseruationem: quedam ad sacra. sacra autem et obseruationes ordinant ad sacrificia et sacramēta: quia sacra dicuntur vasa et loca et buis modi quibus vtebantur in sacrificiis et ritu colendi. obseruationes dicuntur quidam modi religiosi vivendi quibus vtebantur iudei qui erant populus pecularius ipsius dei: ut pote qd custodirent se ab aliquo abdari et potibus et vestibus et consumilibus: et bī qd erant populus deo consecratus per sacramentum circumcisōis: et alia sacramenta. nunc autem ita est qd ex fine accipitur ratio eorum que sunt ad finem: et id ostendatur qd sacrificia et sacramenta erant imperfecta: sufficienter erit ostensum qd sacra et obseruationes erant imperfecta: quia ordinabantur ad duo predicta sicut ad finem: ut predictum est. De autem sacrificiis veteris legis essent imperfecta ostenditur quia quedam erant sacrificia pro peccato oblata: et hec erant imperfecta: quia non poterant auferre peccata: propter qd dicit apostolus ad **Hebreos.** r. Impossibile est sanguine bicorum et thauorum auferre peccata: et iterum ibidem: Omnis quidem sacerdos: scilicet veteris legis psto est quotidie ministram: ut eadem offerens hostias que non possunt auferre peccata: et hoc idem habetur **Ea.** xl. Lybanus non sufficeret ad succendendum: et animalia non sufficerent ad holocaustum. lybanus autem h vocatur primum templum quod factum fuit de lybanilignis. animalia autem ibi oblata: et qdum ad partes concrematae non sufficiebant ad motionem peccati. Alii erant sacrificia pacifica: idest ex deuotioē oblata ad gratiam dei imperandam seu aliquod beneficium diuinum: et illa erant imperfecta: quia gratia diuina seu beneficium diuinum non impenetrabatur ratione oblationis: licet aliquando daretur ppter deuotionez et fidem offerentis. et hoc est qd dicit. n. apostolus ad **Hebreos.** ix. Tabernaculum factum est primum tecum: et se quitur: Quae est parabola instantis temporis iuxta quam minera et hostiae offeruntur: que non possunt iuxta conscientiam perfectum facere seruientem. Perfectio conscientie est per donū gratie: sic psto qdum ad legis sacrificia. Similiter sacramenta veteris le. erant imperfecta. Ad cuius evidentiā considerandum qd illa sacramenta erant ordinata ad faciendū homines idoneos ad cultum diuinum: et ideo de eis aliqua erat communia toti populo tam viris et mulieribus: ut purifications aliisque a tactu immundi vel mortui: que purifications fiebant p aspersionem aquae expiacionis: de qua habetur **Numeri** decimonoно: ut consumilia aliqua autem erant sacramenta solis viris pueris.

entia: sicut circumcisio: aliqua solis sacerdotibus: sicut conscratio et vincio sacerdotis: et similia. Ius ratio est: qd sacerdotes speciali modo applicabatur ad cultū dei. Hasta tamen sacramenta predicta erant imperfecta: quia non conferbant gratiam: sine qua non efficiuntur homines idonei ad cultum diuinum: ideo sacramenta legalia dicuntur egena et infirma: **Gal.** iii. vbi dicitur sic: Nunc autem cum cognoveritis deum unum cogniti sitis a deo: quomodo convertemini iterum ad egena et infirma clementia. dicuntur autem infirma: quia non conferbant aliquam potestatem spiritualem: sicut conferunt sacramenta a nobis legis. similiter dicuntur egena: quia non conferbant gratiam: que necessaria est ad hunc videntem illa potestate. Sed contra hoc videtur quia in **Exod.** 2. **Lev.** quasi ubiqd dicitur qd illa sacramenta reddebat homines idoneos ad cultum diuinum. Dicendum qd talis idoneitas erat p quando mundicam et expiationem corporalem: sicut in noua lege aliquis dicitur impetus ad ministrandum vel celebrandum: ppter immundiciā manuum: et lotio manuum reddit eu3 aptū: sed bec aptitudo est tm corporalis: sic erat te aptitudine: qdabatur per sacra menta veteris legis: ppter hoc dicuntur ista sacramenta emundationis carnis: ut habetur **Deuteronomio**: vbi dicitur sic: Sanguis bicorum: qui scilicet offendebatur in consecratione sacerdotum: et cenis vitule aspergunt: quo omnes mundabantur a tactu morticiū vel immundi: ut dictum est in quintos significat. ad emundationem carnis: id est corporis: quia ut dictum est talia non conferbant gratiam: sed auferbant quedam impedimenta et irregularitates impedientes a tabernaculi ingressum: sicut in noua lege patet per exemplum. quando enim per prelatos dispensatur cum aliquo illegitime nato: vel priuato uno oculo vel buiustimodi: non confertur ex hoc sibi gratia: sed tm irregularitas tollitur. Sed contra hoc videtur qd bin doctrinam sanctorum circumcisione tollebat peccatum originale et psequens consecrabit gratiam: ut continetur a multis et magnis: quo cum rationes hic propter plicitatem omittit: et hoc disferebat a baptismo qd non solum auferat peccatum originale sed confert gratiam. Alter potest dici qd si in circumcisione consecratur gratia: hoc nō erat in virtute illius sacramenti: sed ex fide christi venturi quem protestabatur ille quis circumcisione debatur si adultererat vel alius pro eo si parvulus erat. et hoc est quod dicitur omnis qd valebat ex fide suscipientiū: non autem ex opere operato: qd quē modū valent sacramenta no. legi. patet igitur qd ceremonia pcepta legis erant imperfecta. tertio ostendo qd iudicia erant imperfecta: quod psto ex duobus: primo ex modo inducendi boies ad obseruationem iusticie: ad quod ordinabantur iudicia pcepita. secundo ex ipsis pceptis. Primum patet sic: proprium est imperfectorum dominum ut inducatur ad iustitiam obseruandam p timorem penae: unde dicit **Oratius** li. epularum: Qderunt peccare boni virtutis amore: Oderunt peccare mali formidine penae. Hoc etiam declarat ratione: quia illud quod cum timore fit penae est et nō estable: unde dicit. **i.** **Exo.** iiiij. Lmor penam habet. opari autem virtus non est penale virtus et pfectio: sed magis delectabilis: ppter quod dicitur. **ii.** **Ebri.** qd signum batibus generati est delectatio in opere: sed lex mosaica inducebat homines ad iustitiam obseruandam p timorem penarum: propter quod dicit lex timoris: et in signis buiis lec data fuit in terroribus: ut pater **Exod.** vii. Ita aduenit dies tercius in quo scilicet data est lex. Sequit: Et ceperunt audiri timoria et micare fulgura: et nubes densissima operire montem: clangor: buccine: vebemensis perstrebat: tremitus: populus qui erat in castris. Et similiter eadē ratione facies Noysi apparuit coruta: quando secundo apportauit legē in tabulis descripsam: et timuerunt filii israel: ut habetur **Exo.** xxiiij. In coribz nullis designat terror: et scritas atq; severitas legis.

Epistola Pauli

Patet igitur primum: eis imperfectio iudicialius perceptorum ex modo inducendi ad opera iusticie per timorem pene. sed idem patet ex ipsis iudicialibus perceptis quod aliqui infligebant penam innocentium: et aliqui cui pabilem non puniebant: primum patet per illud quod dicitur **M**urine. xxxv. de homicidio oio casuali ubi dicitur sic: **L**alis qui fortuitus est absque odio est inimicus recte interficiebat hominem debere fugere ad aliquam ciuitatem refugii: et ibi manere usque ad mortem inimici sacerdotis: quod aliquando erat per magnum tempus: et per consequens talis qui erat innocentius cum homicidio fuisse omnino casuale et inuoluntariu[m] sine culpa puniebat gravissima: quia opoziebat eum exultem esse per magnum tempus a sua ciuitate et sua possessione. secundum patet ubi subditur de tali fugitu innocentis: quod si extra fines urbium inuentus fuerit: et pessus ab eo: qui ictus est sanguinis absque nota erit qui eus occiderit: debuerat enim pro fugius usque ad mortem summum pontificis in urbe residere: et sic patet quod imperfectio innocentis in casu tali remanebat sine pena quam tamen est gravis culpa: talis autem imperfectio legis conueniebat imperfectioni populi qui erat pronus ad effusione sanguinis: et ideo si interfector a casu remaneret in sua ciuitate inter amicos interficeretur in periculo mortis: quod inno[n]cens: et sic de facili possent in populo homicidia multiplicari: et ideo ad hec mala evitanda data est lex predicta de eius fuga: quod inno[n]cens et eadēzratio[n]e procedit lex: si aliquis amicus mortuus interficeretur eum extra fines ciuitatis refugii ut sic cogeretur in urbe remanere non ex sua culpa sed propter homicidia evitanda ad que populus tanquam imperfectus erat pronus: exēplum ad hoc idoneum ponit philosopbus. v. etiōrum dicentes: quod alii leges sunt similes regulis quibus videntur artifices in lesbia ad volandum lapides: quia lapides illius regionis sunt male tollabiles: ideo utrum artifices regulis plumbeis ut possint co[n]tinuatis lapidum applicari possint in veteri testamento date sunt leges aliquam imperfectionem habentes: propter imperfectiora illius per se patet igitur ex predictis quod legis precepta tam ceremonialia quam moralia in etiam iudicialia erant imperfecta: propter quod dicit dominus **E**zechielis. xx. ca. Dedit eis perfecta non bona et iudicia in quibus non vivent et pollui possunt in iudicibus suis. dicit **P**recepta quantum ad moralia que dicuntur non bona: non propter hoc quod ibi aliquod malum precipiebat: sed quod ipsa actus interioris ipsorum imperfecte ordinabantur: ut videtur supra. dicit: **J**udicia in quibus non vivent quantum ad iudicialia quod regebatur iste populus tamen more pene: in qua non consistit vita anime sed in amore. **D**icit ulterius: Et polluti eos in iudicibus suis. i. polluti ostendit quantum ad ceremonialia: quia per illa que offerabantur pro peccatis polluti ostendebantur: et tamen non mundabantur ut videtur est supra. patet igitur quod leges moralia erat imperfecta si considereret ipsum corpus legaliter: lex moralia erat imperfecta si considereretur eius finis: sicut enim finis legis humanae est felicitas politica: ita finis legis divine est felicitas eterna: non solum legis nomine sed etiam veteris: propter quod dicit apostolus **R**o. x. Finis legis christus in quo consistit beatitudo obiectum est: **V**nde dicitur **I**o. xvii. Hec est vita eterna ut cognoscant te solum deum et quem misisti iesum christum. hunc autem finem non consequitur nisi per gloriam finis quod dicitur **I**o. xi. Gratia dei vita eterna. lex autem moralia non poterat gratiam conferre ut videtur est: et per consequens non poterat ad hunc finem introducere: propter quod patres veteris testamenti quantumcumque iusti desce[der]ebant in infernum ad lumen patrum: propter quod dicit sanctus **J**ob xvii. In profundissimum infernum descendebant omnes: propter quod felicitas eterna non promittebatur in lege manifeste: sed tamen sub figura prosperitatis terrene: et si aliter promittitur hec est raro et obscure: propter quod dicit apostolus ad hebreos. x. Umbra habens lex futurorum hominum non ipsam imaginem rerum: quia non manifeste est obscure futura bona que sunt bona celestia promittebat. patet igitur ex predictis imperfectio legis quantum ad tria

predicta: videlicet quantum ad id quod est legis presu[m]ptum et quantum ad legis corpus: et quantum ad finem ipsius: propter quod dicit apostolus **H**ebreo. viii. Nihil ad perfectum adduxit lex: et hec imperfectio designatur cum dicitur in verbo primo proposito ex parte ut predictum est: propter quod de hoc potest ex parte exponi illud quod dicitur **J**ob. xvii. Ecce hec ex parte dicta sunt vias dei. **V**ic. ii. denunciandi ad te sunt vetus et nouu testa: sed ea que in veteri testamento dicta sunt illa sunt ex parte: quia sunt imperfecta: et patet per dicta: sed principaliiter ranguitur in verbo proposito perfectio legis evangelice cum dicitur: Id quod perfectum est: et pater eius perfecto comparando eam ad legis imperfectionem: quia perfecta est respectu cognitionis fidei et respectu finis in quod lex mosaiaca erat imperfecta. **O**rtu autem cognitionis dei perfecta sit in lege noua patet per illud quod habet dicitur **J**ob. xviii. Pater manifestauit nomen tamen. In figura autem huius velum templi fuit scissum in christi passione ad ostendendum quod declarata et manifestata erant que prius latabant sub velamine: propter quod ipsa lex noua tanquam perfecta in cognitione: est donum perfectum descendens a patre luminum: et habetur **I**acob. i. Similiter lex noua perfecta est quantum ad ipsum corpus legis. scilicet quantum ad moralia precepta: et quantum ad sacramenta: et quantum ad sacrificia: primo patet hoc de preceptis moralibus: quia lex noua perfecte ordinat humanos actiones: solum exteriores sed etiam interiores: et in hoc imperfectionem legis supplet: propter quod dicit salvator **M**athewi. v. imperfectionem legis adimplendo: **I**n diffinis quia dictum est antiquis: Non occides: qui autem occidet rei erit iudicio: ego autem dico vobis: quod omnis qui irascit fratri suo rei erit iudicio in ordinat motum animi interioris: ut p[ro]pt. Si minister lex noua actus exteriores ordinat nullum malum permitting: propter quod dicit salvator matthei. **D**ico autem vobis quia omne verbum oculos quod locutus fuerint homines super terram reddent rationem in die iudicij. **S**i autem hic prohibet verbum oculos per consequens verbum novum: et multo fortius omnem actum malum: propter quod **M**ath. x. post supplementationem preceptorum moralium veteris legis concluding perfectionem evangelii dicens. **E**ste ergo perfecti et. **N**efecit autem christus moralia precepta legalis consimilia evangelica superaddendo: Propter quod **M**ath. xii. dicit inuicem dicenti se custodisse mandata legis et querenti ultrem viam perfectionis dicit salvator: Adhuc viuum tibi deest: si vis perfectus esse vade vende omnia que habes da pauperib[us]: et habebis thesaurum in celo et veni sequere me. secundo dico quod lex noua perfecta est quantum ad sacramenta: quia conferat gratias quod non faciebant sacra veteris legis: propter dicitur **J**ohannis. i. Lex per moysen data est gratia et veritas per iustum christum. propter hoc de **J**ohanne baptista: qui per suam predicationem et baptismum suum disponebat populum ad christi baptismum: et per consequens ad alia sacramenta: **C**on baptismus sit ianua sacramentorum **L**uce. i. dicitur: **I**psa prebit ante illum in spiritu et virtute helye parare domino pieb[us] perfectis: tercio lex noua perfecta est quantum ad sacrificia: quod in ipsa est viuum sacrificium perfectissimum. **S**eu eucaristia que non est tempore sacramentum: sed etiam sacrificium: quia ibi christus quodammodo immolatur: et factus sue benedicit passionis a populo precipitur: tamē istud sacrificium tanquam viuum et perfectum fuit a lege figuratum per multa sacrificia et varia sicut perfectum per imperfectum. **E**ius autem perfectio apparet in duobus: primo quia tollit peccata quod non poterant facere legis sacrificia: propter quod **J**ohā. i. dicitur: Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. i. peccata omnis fidelis et infidelis finis quod dicitur **J**ob. iii. ca. prima canonica: **E**p[er]fectio est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris tamen: sed etiam pro totius mundi: secundo appa-

Ad hebreos

ret eius perfectio: quia augmentat gratiam: fui q dicitur Job. vij. Qui manducat me vivit ppter me. p au-
gmetu. s. gre de vtro q hant effectu huic sacrifici dñ
Hebre. x. Hic autem vnam p peccatis hostiā offerens. s.
semper: sedet ad tertiam dei patris. sequit. Una em-
oblatioē p̄firauit in semper in sanctificatos. amo-
tio lingue ostendit cum dicit in auctoritate. Nam p
peccatis hostiā offerens. collatio et augmentatione gra-
tie cui dicitur. Colloquauit in semper in sanctifica-
tos. et sic pfectio euāgelij patet ex perfectione sacrifici-
cū: ppter quod dicit Hebre. ii. Christus assūstens pon-
tis futurorum bonorum p̄amplius et pfectus tē. tercio
ostendit pfectio legis euāngelice q̄tum ad iudicia
q̄tū inducit ad obseruātiā legis non p timorem pene: s
p timorem iusticie quod est. p̄prium pfectozum: ut su-
pia dictu est: ppter quod lex noua dicit pfecta fui q
dicitur Iaco. i. Qui autem p̄spexit in lege pfecteli-
berat. tē. Deem q̄ nullū innocentē punit: nec aliquid
malum impunitū relinquit: quia etiā verba oīosa pu-
nientia ostendit ut supra dictu est: t̄ non solummodo
verba oīosa: sed etiā malas cogitationes: fui q dicit
Matth. v. Ego autem dico vobis q̄ h̄cunq̄ r̄iderit: mul-
tem ad p̄cipiscendum eam: iam mechatus est in cor-
de: ppter quod lex noua est pfecta: de qua p̄t exponit
Iul. Can. vi. Una est columba mea pfecta mea. dicitur
enim lex noua columba metaphorice: q̄ est sine felle
amaritudinis: nullum innoxium puniens. dicit pfecta:
q̄ nullum malum pmitens: t̄ sic apparet pfectio legi
euāngelice q̄tum ad legis corpus q̄tū p̄tinet inādata.
Sicut lex noua pfecta est q̄tum ad finem legis q̄
dein finis est vita beata ad quā finem immediate in-
troducit lex euāngelica: quod non poterat lex vtriusni-
scitū in figura: ppter quod dicit ap̄ls ad Hebre. xii. Non
accessisti ad tractabilem ignem. i.e. corporalem et visi-
bilem: sicut accesserunt iudei in monte synai: sed acces-
sisit vos. s. credentes in ipso ad syon montem cinta-
tem dei viuentis: celestem bicusalem et multorum milii
angelorum frequentiam: et ecclesiam primiutorum q̄ scri-
pti sunt in celis: et iudice omni deum et spiritum sancto
rum perfectoz: ppter quod apostolus hebre. vii. Post
q̄ dixerat inib⁹ ad pfectum adduxit lex: s. lex vetus ad
iunxit. Introductio vero melioris spei p̄ quam p̄ma-
nus ad deum. s. in lege noua. patet igit̄ er predictis q̄
lex noua pfecta est: et q̄tum ad cognitionem fidei le-
gi p̄ciūa et q̄tum ad ipsum corpus legis: et q̄tum ad ei⁹
finem. Ita autem pfectio legis figura est. in Regū. vii.
vbi dicit sic: Perfecta est domus dñi in omni opere suo
Lex. n. noua potest conuenienter dici domus domini: q̄
huic domus ipse est edificator: quia lex noua data est
ab eo immediate non lex vetus: fui q̄ Hebre. i. Tūl-
tipharie multisq̄ modis olim deus loquens paribus in
ip̄b̄is nouissime diebus istis locutus est nobis in
filio substantiali et coetero. ut ibidem subditur: dicitur
etiam lex noua domus domini: quia ipse est huic
domus in habitatorum quia in sacramento et sacrificio no-
ue legis. s. euācharistia contineat totus christus reali-
ter. bene igit̄ dicitur: Perfecta est domus domini in
omni opere suo. q̄r perfecta est lex noua in cognitione
fidei: in preceptis moralibus: in sacrificiis in sacra-
mentis et iudicilibus: et pfecte introducit ad finem legis.
s. vitam beatam que est finis diuinae legis: et sic patet
scdm principale. Tercio principaliter ostenditur in ver-
bo p̄casumpto ordo vtriusq; s. legis et euāgelij: cum
dicitur. Cum venerit hoc euacuator illud. in quo ad-
veniente euāgelio lex ostendit euacuator: vbi ostendit
triplex ordo legis et euāgelij. s. ordo temporis:
dignitatis et virtutis. Prioritate vero temporis lex ve-
tus prior est q̄ noua: q̄r erat dispositio ad ipsam in q̄tū
p̄ eam homines retrahebantur ab idolatria: et tenet
sub cultu vniuersitatis: et sic disponebant ad suscep-
tionem euāgeliū: et hoc est q̄d dicit apostolus ad Gal. iii.
Quisq̄ veniret fides. i.e. euāgeliū: vbi habetur si

des explicata sub lege custodiatur cōclusi in eam fidēz
que reuelanda erat. Prioritate autē dignitatis est ecōuer-
so: ppter q̄d ap̄ls ad Gal. iii. copat duo testamentoa du-
bus filiis abrae: q̄ p̄sumus origine fui carnē nat⁹ est: se-
cundus autem. s. ysaac p̄ reprobationem: ppter quod fu-
it prior dignitate. Similiter lex noua prior et veteri testa-
mento orāne efficacē et virtutis: q̄ obligatio illius legis
cessat aduertente euāgelio fui q̄ dicit ad gal. iii. At ubi
venit fides iam nō sumus sub pedagogō. idest sub lege q̄
erat pedagog⁹ noster in chrosto: et ibide dicit lex euacuator
aduertente euāngelio. Considerandū tñ q̄ diversum mode
euacuator p̄cepta moralia legis: et ceremonialia et iudicia-
lia. Ad cuius intellectū sciendū q̄ q̄ sit mutatio. o a con-
trario in contraria: oportet terminū a quo totaliter euacua-
rūscit q̄ et albo sit nigrum albedo collit: q̄n aut ex im-
perfecto fit pfectum nō tollit totaliter terminū a q̄: sed tñ ei⁹
imperfectio. s. q̄n ex minus albo sit magis albū nō tollit al-
bedo precedens: sed tñ eius imperfectio. Cleerius cōside-
randū q̄ q̄ corrumpit terminū a q̄ p̄ accidens illud q̄ est
ei adiunctū corrumpit: potest tñ manere cuī termino ad
quem si non habeat ad ipsam contrarietate: non tamē ma-
nē numero s̄ specie tñ: sicut q̄n de acre sit ignis manet q̄
litas symbola. Ceremonialia igit̄ euacuantur primo mo-
ralia contrariatur noue legis cultui. Ad cuius intellectū
sciendū et ceremonia sicur dicitur q̄tum ad finem
dūiūnum: fui q̄ dicit Augu. in Libri. c. iij. Deus co-
litur spē fidei et charitatis. loquendo de cultu interiori. Sit
ceremonia q̄ tñ quedā p̄testationes cultus interiori de-
bet recordare cultui interiori qui est p̄ fidei et charitatem
Et autem triplex status hominis. unus est in quo habet
fides t̄ spes de bonis celestibus: et de his p̄ que ad ipsa in-
troducuntur. s. t̄ mysteriis christi: et de vtrīq̄ sicut de futu-
ris: et est status veteris testamenti. Alius est status hois
in quo habet fides de bonis celestibus sicut de futuris: sed
de his p̄ que introducuntur ad celestia. s. de mysteriis chri-
sti habet fides sicut de presentibus vel p̄teritis: et h̄ stā
tus est no. leg. tertius status est in quo vtrāq̄ habent ta-
q̄ presentia et evidētia et nibil credit: et hic est status pa-
triæ celestis. in hoc autē statu tertio ubi nibil credit nibil ē
ceremonia vel figurale ad cultum pertinens: fui q̄ dici-
tur Epoca. xij. Tēplum non vidi in ea dñs deus omni
potēs temp̄ illius est. Dari igit̄ ratione aduenient
te statu secundo. s. noue legis ceremonia primi status. i.e.
legis veteris cessare debuerit et induc alie que cōcurent
statu no. le. in quo bona celestia expectantur de futuro: s̄
benicia christi habita sunt de p̄terito: et ideo quia cere-
monie vete. legis significabant christi venturum: dignus
est q̄ euacuentur in no. leg. in qua mysterium christi iam
est p̄teritum: et hoc est quod dicit apostolus ad hebreos
ix. Translati sacerdotio necessit̄ est ut legis trāstatio fiat
s. q̄tum ad ceremonialia thurificationē tñ accepta: quia
nō significabat mysterium christi venturi directe: s̄ deuotio
nē ipsi ad christū. Nō autē debet esse minor deuotō ad tñm
iā presentiālē exhibiti q̄tū tñc erat ad ipsiū venturū
pter quod in nouo legemancet thurificatio: p̄ quam deli-
gnatur minister p̄ eccl̄ie et ipsius populi deuotio. Moria
lia aut̄ p̄cepta euacuant tñ modo fui qd. s. q̄tū ad im-
perfectionē. Quis ratio est: q̄ sunt de dictamine recte rō
nis t̄ dico manent q̄tū ad substantiā p̄ceptiā remota tñ
imperfectionē: sicut patet Mathei. v. vbi politis preceptis
moralib⁹ additur pfectio q̄ nō intelligebat a iudeis ee
sub p̄cepto: vñ ibidē dicitur. Quidam q̄r d̄ctū est antiquis nō oc-
cides tē. et supplex illō qd sc̄it. Ego autē dico vobis q̄ oīs q̄
irascit fratri suo tē. et codē mō in p̄hibitiōe mēbie posī-
to p̄cepto addit̄ p̄hibitio interioris occupie: vñ ibidē dicitur.
Quidam quia dictum est antiquis: vñ mehaberis. et sub-
ditur: Ego autē dico vobis quicunq̄ vident mulierē
ad concupiscendum eam iam mechatus est in corde suo
et similiter intelligendum est de aliis: et sic patet q̄ moria
lia p̄cepta veteris legis non euacuantur q̄tū ad ipsam
legis: sed solum q̄tū ad imperfectionē: ppter quod di-
cit apostolus. i. Corinth. xij. Cū factus sum vir euacuator

Epistola Pauli

que erant parvuli. Status autem veteris legis comparatur pueri sibi et habetur Gal. iii. Lex pedagogus noster fuit. pedagogus autem est dux pueri. Status noue legis comparatur viro perfecto: et ideo sicut manet idem homo quantum ad substantiam in pueritate et virili etate remota tamen in imperfectione pueritatem: sic est de moralium preceptorum evacuatione. Iudicia autem precepta evanescuntur tertio modo: quia adveniente lege gratiae cessat ieiunum obligatum: possit tamen aliquis principis ordinare et seruarentur in regno suo: ita tamen non reputaret ea esse obligatoria et legem moysi. non autem predicti est: quod iudicia precepta per se et directe non erant ordinata ad signandum aliquid futurum: sicut erant ceremonialis: sed erant ordinata per se et directe ad conservandum ordinem iusticie in populo iudaico: quia tamen status illius populi erat torus figuralis respectu christi: ut dicit apostolus. 1. Corinth. x. In figura contingebant illis: per consequens iudicia precepta illius populi erant figuralia non directe sed ex consequenti: et ideo si aliquis seruaret ea et hoc tempore tunc fuerit statutum: hoc esset dicere quod status ille abducatur quod est erroneum et illicitum: si tamen aliquis princeps vellera de novo statuere posset licite. Considerandus tamen quod in legem noua iudicia transierunt quantum ad eorum rigorem: quia sunt magis obseruanda in amore virtutis quam timore quia lex nova est lex amoris: propter quod dicitur. 1. Jo. iii. Perfecta caritas foras mittit timorem. Et sic patet ex predictis quod omnia legis precepta aliquo modo per euangelium evanescuntur: propter quod dicit apostolus ad Romanos. iii. alloquens iudeos in lege gloriarum: Tibi est gloria tua tu iudee qui in lege gloriaris. ut supra promiserat Roma. iii. capitulo. Exclusa est: id est evanescuta. Sequitur per quam legem factorum: quasi diceret: non legem autem factorum vocat legem veterem: nulla autem res excludit seipsum vel evanescut. Sequitur. Sed per legem fidicem: legem fidei vocat legem nouam: sic enim evanescit et excludit veterem. Darent ergo tria predicta in verbo primo notata. scilicet imperfectio legis mosaike: perfectio legis euangelice: et ordo virtutum. Ad maiorem autem sequentium et predictorum evidenter queritur. Utrum hec epistola sit pauli apostoli. Et arguitur primo quod non: quia in hac epistola non tenetur modus scribendi qui in alijs epistolis pauli preponendo nomen suum et sui apostolatus officium: ut patet. ergo tecum. Item quia elegans est filius in hac epistola quam in alijs. Ad contrarium est versus et consuetudo ecclesie in qua allegatur ista epistola tanquam ab apostolo scripta. Respondeo dicendo quod propter rationes predictas ab aliquibus fuit opinatum quod hec epistola non esset pauli: propter quod aliqui dicebant quod erat epistola Clementis pape et martyris. Et mouebantur ad hoc quia ipse scripsit atthebensibus epistolam per omnia consummata. Alii autem dicebant quod erat Luce euangeliste et mouebant ad hoc: quia ipse eam primo scripsit greci: ut dicitur in prologo. Alii autem dicebant quod erat terculianus qui fuit proprius apostolorum temporis. Sed modo indubitate recessetur quod est epistola pauli: quod probatur multiplici ratione: primo auctoritate ecclesie cuius est Italia dubia deter minare: in synode autem niceno recepit ecclesia istam epistolam tanquam ab apostolo scriptam. Secundo hoc idem probatur per auctoritatem antiquorum doctorum et potissimum beati dionysii qui fuit discipulus beati pauli. Tertio autem in scriptis suis allegat circa huius epistole tamquam dicta: pauli magistri sui: tertio hoc probatur ex auctoritate Chrysostomi super epistolam istam dicentis: quod Paulus eam scripsit Rome existens. Postquam enim biennio rome fuerat: propter appellationem factam ad cesares: de qua habetur in acribis apostolorum: habuit licentiam transcedi in Hispaniam et iudeos ibi vidit et postea romanum rediens de illo loco hanc epistolam eis scripsit: ut dicit Chrysostomus. Quarto patet propositum et bis que dicuntur ultimo capitulo huius epistole: videlicet quod missa fuit hec epistola per tunothem qui fuit filius spiritualis pauli apostoli. Qui hoc dicendum arguitur ex 3culo apostoli ad salutem iudeorum:

de quo zelo dicit ad Romam. tr. Optabam anathema esse pro fratribus meis qui sunt cognati mei ex quisbus christus sibi carnem ad Roma. ii. Id diu sum apostolus gentium ministerium mecum bonoificabo si quomodo prouocem ad emulandum carnem meam. id est iudeos ut saluum faciam aliquos ex eis: ideo non est aliquo modo probabile: quin paulus scripsit iudeis ad eorum salutem: qui tot alia scripsit aliis gentibus pro salute eorumdem: nulla autem epistola pauli dicit scripta bebis nisi ista. ergo tecum. Seruo probatur propositum ex zelo Pauli apostoli ad euangelicam ventate ex quo zelo reprobredit petrum manifeste: ut habeat ad Gal. ii. Nunc autem ita est quod sicut necessarium fuit ecclasticam veritatem predicari ad conuersione fidelium: sic necessarium fuit eam scribi ad confutacionem hereticorum insurgentium: propter quod Jobannes euangelium suum incipit a nativitate christi eterna: quod videbat hereticum tebionitarum insurgere qui dicunt christum ante mariam non fuisse. paulus autem apostolus videt tempore suo hereticum nazareorum insurgere: qui dicunt esse necessarium ad salutem seruare legem recte rem: et nimium inuanuit hoc dictum: ita quod etiam Petrus aliquo modo offendit in observatione legum: propter quod paulus ei restituit in facie: ut dictum est: ideo non est verisimile quin Paulus apostolus aliquid scriberet conuersis de iudaismo ad confutationem burgi erroris. hoc autem fit in hac epistola: ut patet omnino concedente: et ideo tenendum est indisputabile: quod ista epistola fuit a paulo apostolo scripta. Ad primus argumentum patet solutio in prologo: non enim erat apostolus iudeorum se gentium sibi quod ipse dicit ad Galath. ii. Credimus est mihi euangelium prepucium: sicut et petro circumcisio qui enim operatur tecum. Et ideo non scripsit in hac epistola: que dirigebatur iudeis nomine: sive officio: similiter nec nomen pionum: quod ipse erat odiosus iudeis: ut patet in actibus apostolorum in multis locis: propter quod epistola fuit minus recepta ab eis si nomen pauli esset ibi prepositum. Ad secundum dicendum quod filius est elegans: quia quilibet ele gantius loquitur linguam propriam quam alienam: ipse autem Paulus scripsit hanc epistolam solam hebreos: et ideo loquitur magis orante. Sed contra hoc insurgit unum dubium: quia per infusionem spiritus sancti habuit dominum linguarum sibi quod habetur. 1. Corinthio. xiii. Gratias ago deo meo quod omnium vestrum lingua loquor: dona autem spissatae et perfecta sunt: ergo ita perfecte loquebatur alia idioma sicut hebreus. Ad secundum quod dominum linguarum datum est apostolis ad predicandum fidem christi omnibus populis: id est datum est hoc dominum apostolis prout faciebat ad efficiaciam predicationis. ad hoc autem non multum facit ornatius verborum: sed aliquando magis impedit: ut patet per apostolum. 1. ad Corinthi. ii. Sermo meus et predicatio mea non in persuasibilibus humane sapientie verbis tecum: et ideo non est mirum si Paulus apostolus habuit aliquem ornatius verborum in hebreo: lingua ex humana acquisitione quem non habuit: in aliis: habuit tamen omnia idiomatica inquantum valent ad efficaciam predicationis.

Sequitur capitulum. j.